

a úředníka účinným způsobem vyloučena býti nemůže. To platí však jenom potud, pokud obec pro honorování svých úředníků zvolila požitkový systém zák. č. 443/1919.

Jak bylo však již řečeno a jak plyne z ustanovení § 19 I cit. zák., není obci bráněno, aby požitkové poměry svého úřednictva s jeho souhlasem upravila podle systému jiného, na př. podle požitkového systému státního. Rozhodla-li se pro tuto alternativu, pak není vázána sazbami § 19 zák. č. 443/1919, stanovenými právě jen pro požitký systém tohoto zákona a zejména také ne jeho předpisy o základním (počátečním) služném. Méně příznivé počáteční postavení úředníka může býti vyváženo výhodami, které mu tato úprava při srovnání s úpravou zák. č. 443/1919. poskytuje v jiných směrech, zejména snad co do postupu pro budoucnost. Záleží jenom na tom, zda tato odchylná, obcí zvolená úprava, posuzována celkově, není pro jednotlivého úředníka méně příznivá nežli úprava dle zák. č. 443/1919, otázka to, kterou arciž nejlépe bude moci posouditi ten který úředník sám. A jenom když by tomu tak bylo, lze pak říci, že obec nevyhověla intenci zák. č. 443/1919.

V daném případě není podkladu pro úsudek, že úprava požitkových poměrů tří shora jmenovaných úředníků je ve svém celku pro ně méně příznivá, nežli úprava podle zák. č. 443/1919. Žal. úřad, vycházející z mylného právního názoru, že v tom směru postačuje již srovnání počátečního služného, porovnáním té a oné úpravy v jejich celku se vůbec nezabýval. Zůstala takto skutková podstata nař. rozhodnutí důsledkem mylného právního názoru neúplná, pročež bylo nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 6353.

Živnostenské právo: * Živnostenský úřad není oprávněn odepřít koncesi pro živnost hostinskou a výčepnickou jedině z toho důvodu, že žadatel neprokázal, že mu přísluší dispozice s místností provozovací.

(Nález ze dne 1. března 1927 č. 3970.)

V ě c: Antonín H. v M. proti zemské správě politické v Praze stran koncese hostinské a výčepnické.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Žal. úřad odepřel st-li v pořadu instančním koncesi hostinskou a výčepnickou pro dům čp. . . v M. z jediného důvodu, totiž proto, že st-l neprokázal, že mu přísluší dispozice s místnostmi, které označil jako místností provozovací.

Nss uznal rozhodnutí toto nezákonným, uváživ, že není ani výslovného předpisu v živn. řádu, který by udělení koncese činil závislým na takovémto průkazu, a že nelze ani z ducha a patrného úmyslu tohoto zákona vyvoditi, že by chtěl živn. úřadům uložit, aby zjišťovaly, bude-li uchazeč o koncesi míti faktickou možnost živnost skutečně provozovati, zejména zdali jsou tu snad nějaké překážky povahy soukromoprávní, které mu v tom brání.

Jest tedy nař. rozhodnutí založeno na nesprávném výkladu a použití živn. řádu.

Č. 6354.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní: Před vydáním zákona č. 203/25 nelze oprávněné zprostředkování koupě a prodeje realit trestati podle §§ 22 a 132 živn. řádu.

(Nález ze dne 1. března 1927 č. 3972).

V ě c: Anna L. v B. proti zemské správě politické v Praze stran potrestání pro neoprávněné zprostředkování koupě a prodeje realit.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem pol. expositury v B. z 12. února 1925 byla st-lka uznána vinnou přestupkem § 22 živn. řádu, spáchaným tím, že neoprávněně zprostředkovala koupi a prodej dvou realit, a odsouzena dle § 132 živn. řádu k pokutě 100 Kč, po případě do vězení na 10 dní. Odvolání z toho podané bylo zamítnuto, poněvadž skutková povaha přestupku st-lce za vinu kladeného jest úředním šetřením prokázána.

O stížnosti uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí subsumovalo skutkovou podstatu, na níž trestní nález byl založen, pod ustanovení § 22 ž. ř. Stížnost namítá, že se tak stalo neprávem. Námitku tu shledal soud důvodnou.

Trestní řízení bylo provedeno a nař. rozhodnutí vydáno dávno před vydáním zák. z 19. srpna 1925 č. 203 Sb., kterým byly některé obory soukromého zprostředkování, mezi nimiž také zprostředkování koupě a prodeje realit prohlášeny za živnost koncesovanou ve smyslu živn. řádu. Nemůže tedy v daném případě býti použito tohoto zákona, nýbrž předpisů dřívějších, až do vydání cit. zákona platných.

Dle čl. V. lit. f) uvoz. patentu k živn. řádu bylo zprostředkování soukr. jednání v jiných než obchodních věcech vyjmutó z platnosti živn. řádu. Předpisy, jimiž bylo před vydáním zák. č. 203 z r. 1925 toto zprostředkování upraveno, obsaženy jsou v dekretěch dvor. kanceláře ze 16. dubna 1833 č. 59 sb. z. pol. a z 5. února 1847 č. 14 sb. z. pol., jakož i ve výn. stát. min. z 28. února 1863 č. 2306.

Když však žal. úřad uznal st-lku vinnou přestupkem živn. řádu, ač v době, kdy byl trestní nález první instance vydán, jakož i o odvolání bylo rozhodnuto, na zprostředkování koupě a prodeje realit předpisy živn. řádu se nevztahovaly, použil na danou skutkovou podstatu nepřiléhavé trestní normy, i bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 6355.

Státní zaměstnanci. — Učitelé (Slovensko): I. *
Státní zaměstnanec, jemuž se dostalo vyzvání dle 3. odst. § 13. zák. č. 286/24, může býti přeložen do trvalé výslužby přes to, že ohlášení o dobrovolném odchodu z činné služby v určené lhůtě nepodal. Podal-li